

برخی عوارض ناشی از تعویض خون در نوزادان مبتلا به ایکتر

تعویض خون روش موثری در درمان افزایش بیلیروبین می‌باشد، اما در ۵-۱۰ درصد موارد با عوارض جدی به خصوص در نوزادان نارس همراه است. مهم‌ترین این عوارض شامل ترومبوسیتوپنی، اسیدوز، هیپوکلسمی، هیپوگلیسمی، هیپوناترمی و انتقال عوامل عفونی می‌باشد.

در این مطالعه به بررسی برخی عوارض ناشی از تعویض خون در نوزادان مبتلا به ایکتر که در این مرکز بستری و تحت تعویض خون قرار گرفته‌اند می‌پردازیم تا در جهت کاهش عوارض و اینمی بیشتر این روش درمانی در نوزادان بیمار گام‌های موثرتری برداریم.

در این مطالعه پرونده‌ی نوزادانی که در طی سال‌های ۸۷-۸۴ در این مرکز به علت هیپریلیروبینی تعویض خون شده‌اند بررسی و اطلاعات لازم توسط پرسشنامه استخراج و تحت بررسی آماری قرار گرفت.

در مجموع ۲۸ نوزاد نیاز به تعویض خون داشته‌اند که در سه بیمار (۷/۱۰٪) بیش از یک مرتبه تعویض خون انجام شده است. ۲۴ بیمار (٪۸۵/۷) به دنبال تعویض خون دچار عوارض شده‌اند که اسیدوز متابولیک (٪۹۷/۹) و ترومبوسیتوپنی (٪۵۰) شایع‌ترین این عوارض بوده‌اند.

با توجه به عوارض تعویض خون مانند ترومبوسیتوپنی و اسیدوز، کنترل شمارش پلاکت و انجام گازومتری پس از تعویض خون ضروری است تا با شناخت به موقع عوارض ناشی از تعویض خون، اصلاح آن‌ها را مدنظر قرار دهیم.

Hyperbilirubinemia, Exchange transfusion, Complication

مقدمه

کاتیا شایان
متخصص کودکان، استادیار گروه کودکان دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

هدف

فاطمه امید
متخصص کودکان، استادیار گروه کودکان دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

مژگان بیات مختاری
متخصص کودکان، فلوشیپ فوق تخصصی نوزادان، استادیار گروه کودکان دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

نتایج

نگارنده پاسخگو: دکتر کاتیا شایان
آدرس: مشهد، بزرگراه فجر، بیمارستان ۲۲ بهمن
تلفن: ۰۵۱۱-۲۵۹۵۵۱۶
نمبر: ۰۵۱۱-۲۵۷۳۵۰۰
پست الکترونیک: katia.shayan@gmail.com

نتیجه‌گیری

واژه‌های کلیدی

مقدمه

(PRBC) و پلاسمای تازه یخ زده (FFP) بوده و حجم خون مورد نیاز معادل دو برابر حجم خون نوزاد (۸۵–۱۰۰ cc/kg) می باشد (۶). معمولاً از گروه خونی O منفی استفاده می شود و یا از نظر ABO سازگار و فاقد آنتیژن های ایجاد کننده همولیز باشد (۷). در صورت افت قابل ملاحظه پلاکت (کمتر از ۵۰ هزار) ترانسفوزیون پلاکت نیز ضروری است (۳). مدت زمان انجام تعویض خون ۹۰–۱۲۰ دقیقه می باشد. استفاده از خون اشعة داده شده جهت پیش گیری از (GVHD) بیماری بیوند علیه میزان به خصوص اگر ترانسفوزیون داخل رحمی هم انجام شده باشد توصیه می گردد (۵). هماتوکریت خون دهنده تا حد ۴۵–۶۰ درصد اصلاح می شود، به جز در آنمی های شدید و هیدروپس که هماتوکریت بالاتری مورد استفاده قرار می گیرد. سانتریفوژ و برداشت مایع لایه فوقانی RBC باعث کاهش دریافت پتانسیم اضافی و نیز مواد نگهدارنده توسط نوزاد می گردد (۴). صرف نظر از عدم یا تجویز وریدی کلسیم نوزاد باید به دقت از نظر عالیم هیپوکلسیمی (تحریک پذیری)، تنانی و تغییرات ECG تحت نظر باشد. واکنش های متعاقب تعویض خون به صورت همولیتیک حاد یا تاخیری و غیره همولیتیک که شامل تب، آلمزدی، عفونت ها، آنافیلاکسی، افزایش حجم داخل عروقی و آمبولی می باشد (۸).

روش کار

در این مطالعه توصیفی، پرونده های ۵۳ نوزاد مبتلا به هیپریلیروینیمی که در بیمارستان ۲۲ بهمن از سال ۸۷ لغاًیت ۸۷ بستری و تحت تعویض خون قرار گرفته اند، مورد بررسی قرار پرسنامه استخراج و ثبت گردید. جهت بیماران در صورت نیاز، تعویض خون زیر وارمر، توسط متخصص کودکان و یا دستیار تخصصی کودکان در NICU پس از گذاشتن کاتتر نافی، تحت مانیتورینگ قلبی عروقی انجام شده است.

افزایش بیلیروین خون یکی از مشکلات شایع و مهم دوران نوزادی به شمار می رود که در ۷۰ درصد نوزادان ترم و نارس در روزهای اول عمر رخ می دهد و در اکثر نوزادان نیاز به درمان ندارد، ولی گاه سیر پیش رونده داشته و نیاز به فتوترابی و تعویض خون پیدا می کند. در این موارد در صورت عدم درمان و پیشرفت زردی احتمال آسیب به سیستم عصبی مرکزی و کرینیکتروس افزایش می یابد. امروزه مرگ و میر ناشی از تعویض خون در نوزادان به کمتر از ۲ درصد کاهش یافته است. در صورت ضرورت (کرینیکتروس، آنمی شدید در اریتروblastozیس) تعویض خون اجتناب ناپذیر بوده و فتوترابی جایگزین مناسبی برای آن به شمار نمی رود. استفاده از صورت تجویز ایمونوگلوبین داخل وریدی IVIG همراه با فتوترابی نیاز به تعویض خون کاهش می یابد (۱).

اندیکاسیون اصلی تعویض خون در نوزادان با هیپریلیروینیمی شدید بوده که به سایر درمان ها پاسخ نداده و در معرض کرینیکتروس باشند (۲). همچنین در بیماری همولیتیک نوزاد که به علت پاسخ ایمنی مادر بر علیه سلول های جنینی می باشد، نیز می توان از تعویض خون بهره گرفت. گاه در سایر موارد نیز مانند برداشت توکسین های اگرورژن (داروها) یا اندوژن (متابولیک) تعویض خون روش درمانی مناسبی است (۳).

بیماری همولیتیک نوزادان شایع ترین اندیکاسیون جهت تعویض خون و ناسازگاری Rh و ABO از شایع ترین علل آن می باشد (۴). درباره سطحی از بیلیروین که انجام تعویض خون را اجتناب ناپذیر می نماید، در رفانس های مختلف ارقام متفاوتی ذکر شده است. AAP (آکادمی طب کودکان آمریکا) در ایکتر غیره همولیتیک در ۴۸ ساعت اول عمر بیلیروین بیشتر از ۲۰ و بعد از ۴۸ ساعت اول میزان ۲۵ را جهت تعویض خون توصیه می نماید (۵). انتخاب فرآورده های خونی جهت تعویض، شامل خون تازه کامل و یا مخلوطی از پکد سل

نتایج

در این مطالعه ۲۸ نوزاد (۱۴ دختر و ۱۴ پسر) در مجموع ۳۱ نوبت تعویض خون داشته‌اند که ۱۸ نوزاد ترم ($\frac{۶۴}{۳}\%$) و ۱۰ نوزاد نارس ($\frac{۳۵}{۷}\%$) بوده‌اند. شایع‌ترین عارضه در این مطالعه اسیدوز متابولیک بوده که در ۱۹ بیمار (۱۳ نوزاد ترم $\frac{۷۷}{۷}\%$) و ۶ نوزاد نارس ($\frac{۶۰}{۷}\%$) مشاهده شده است. دومین عارضه‌ی شایع در این مطالعه ترومبوسیتوپنی بوده که در ۱۴ مورد ($\frac{۵۰}{۷}\%$) گزارش شده که ۱۲ مورد در نوزادان ترم ($\frac{۶۷}{۷}\%$) و ۲ مورد در نوزادان نارس ($\frac{۲۰}{۷}\%$) بوده است و اختلاف معنی‌دار آماری بین نوزادان ترم و پره ترم در بروز این عارضه وجود دارد. عارضه‌ی دیگری که در این مطالعه متعاقب تعویض خون گزارش شده هیپرگلیسمی در ۸ مورد ($\frac{۲۹}{۷}\%$) مشاهده شده است. هیپرگلیسمی نیز در یک نوزاد پره ترم ($\frac{۱۱}{۷}\%$) گزارش شده است. هیپوناترمی در ۳ نوزاد پره ترم ($\frac{۱۱}{۷}\%$) مشاهده شد و میزان بروز این عارضه بین نوزادان ترم و پره ترم اختلاف معنی‌دار آماری دارد. هیپرکالمی در یک نوزاد ترم ($\frac{۴}{۷}\%$) مشاهده شد. موردی از هیپوکلسیمی در مطالعه‌ی ما گزارش نشده که احتمالاً به علت تجویز پروفیلاکتیک کلسیم در حین تعویض خون (۱ سی‌سی به ازای هر ۱۰۰ سی‌سی خون) می‌باشد (جدول ۱).

جدول (۲) توزیع فراوانی نمونه‌ی مورد بررسی بر حسب وزن تولد و وزن هنگام تعویض خون را نشان می‌دهد. جهت بررسی این که آیا بین میزان خون تعویض شده و تعداد عوارض پس از تعویض خون رابطه وجود دارد یا خیر، از ضریب پیرسون استفاده کردیم که با به دست آمدن مقدار احتمالی بزرگ‌تر از $۰/۰۵$ ، این رابطه معتبر است.

جدول (۳) نشان می‌دهد که از بین ۵۳ نوزاد اولیه ۲۵ نوزاد به دلایل وجود برخی عوارض از نمونه تحت بررسی حذف شده و کار با ۲۸ نوزاد باقی‌مانده صورت گرفته است که جزئیات در مورد تعداد عوارض موجود در دو گروه در جداول (۳ و ۴) آمده است.

گرم کردن فرآورده‌ی خونی (معمولاً گلوبول قرمز متراکم و پلاسمای تازه یخزده (FFP) و یا خون تازه کامل با عمر کمتر از ۵-۷ روز) توسط بانک خون صورت گرفته است و به ازای هر ۱۰۰ سی‌سی خون تعویض شده، ۱ سی‌سی کلسیم داخل وریدی تجویز شده که از بروز هیپوکلسیمی پیش‌گیری نماییم. معیارهای ورود به مطالعه شامل نوزادان مبتلا به ایکتر که صرفاً به علت ایکترستری و تعویض خون شده بودند و معیارهای حذف نمونه‌ها شامل نوزادانی که قبل از تعویض دچار عوارض مشابه (اسیدوز، سپسیس، ترومبوسیتوپنی، هیپوکلسیمی ...) بوده‌اند. معیارهای بررسی شامل ترومبوسیتوپنی (پلاکت کمتر از ۱۵۰ هزار در میلی‌متر مکعب)، اسیدوز PH کمتر از $۷/۲۴$ و یکربنات کمتر از ۲۰ meq/l ، هیپرگلیسمی (قدنخون کمتر از ۴۵ mg/dl ، هیپرگلیسمی (قدنخون بیشتر از ۱۸۰ meq/l ، هیپوکلسیمی (کلسیم کمتر از ۱۳۰ meq/l ، سپس در صورت مثبت هیپرکالمی (پتاسیم بیشتر یا مساوی ۵ meq/l ، هیپوناترمی (سدیم کمتر یا مساوی ۱۳۰ meq/l ، سپس در صورت شدن کشت خون بعد از تعویض خون، همولیز (در صورت افت هماتوکریت و افزایش شمارش رتیکولوسيت ۲۴ ساعت بعد از تعویض خون، مورتالیته ناشی از تعویض خون محسوب شده، به جز در شرایطی که علت واضح دیگری وجود داشته باشد.

از این تعداد بیمار ۲۵ پرونده به علت وجود عوارض مشابه قبل از انجام تعویض خون، کنار گذاشته شده و بررسی روی ۲۸ پرونده دارای معیارهای شمول، صورت گرفت. با توجه به عوارض ناشی از تعویض خون، آزمایش خون جهت شمارش CBC، گازومتری، کلسیم، بیلریوین توtal و مستقیم و کشت خون قبل از تعویض و در طی ۱-۶ ساعت بعد از آن صورت گرفت و در نهایت عوارض مربوطه در دو گروه ترم و نارس با استفاده از نرم افزار آماری SPSS مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

جدول ۱: توزیع فراوانی نمونه مورد بررسی بر حسب عوارض پس از تعویض خون

P	ترم (درصد)	نوزاد فراوانی	پره ترم (درصد)	نوزاد فراوانی	عوارض
*0/65	11/1	۲	۲۰/۰	۲	فاقد عوارض
*0/35	۰/۰	۰	۱۰/۰	۱	هیپوگلیسمی
*0/03	۰/۰	۰	۳۰/۰	۳	هیپوناترمی
*0/66	۵/۶	۱	۰/۰	۰	هیرکالمی
*0/61	۲۷/۸	۵	۳۰/۰	۳	هیپرگلیسمی
**0/01	۶۶/۷	۱۲	۲۰/۰	۲	تروموبوستیپنی
قابل آمارگیری نیست	۰/۰	۰	۰/۰	۰	سپتی سمی
**0/05	۷۲/۲	۱۳	۶۰/۰	۶	اسیدوزمتابولیک
قابل آمارگیری نیست	۰/۰	۰	۰/۰	۰	همولیز

*Fisher Exact Test **X²

جدول ۲: توزیع فراوانی نمونه مورد بررسی بر حسب وزن تولد و وزن هنگام تعویض خون

وزن هنگام تولد	فراواتی		فراءانی	درصد فراءانی تجمعی	درصد فراءانی	درصد فراءانی تجمعی	وزن هنگام تعویض
۱۵۰۰ گرم و کمتر	۱		۱	۳/۶		۳/۶	۳/۶
از ۱۵۰۰ تا ۲۴۹۹ گرم	۱۱		۱۰	۳۵/۷		۳۵/۷	۳۹/۳
مساوی یا بیش از ۲۵۰۰ گرم	۲۸		۱۷	۶۰/۷		۶۰/۷	۱۰۰/۰
جمع	۲۸		۲۸	۱۰۰.۰		۱۰۰.۰	-
وزن هنگام تعویض	فراءانی		فراءانی	درصد فراءانی تجمعی	درصد فراءانی	درصد فراءانی تجمعی	درصد فراءانی تجمعی
۱۵۰۰ گرم و کمتر	۲		۲	۷/۱		۷/۱	۷/۱
از ۱۵۰۰ تا ۲۴۹۹ گرم	۱۴		۱۲	۴۲/۹		۴۲/۹	۵۰
مساوی یا بیش از ۲۵۰۰ گرم	۲۸		۱۴	۵۰		۵۰	۱۰۰
جمع	۲۸		۲۸	۱۰۰.۰		۱۰۰.۰	-

جدول ۳: توزیع فراوانی نمونه مورد بررسی بر حسب عوارض قبل و پس از تعویض خون

عوارض	فراواتی	درصد فراءانی	کل عوارض قبل از تعویض خون	وضعیت تولد
فاقد عوارض	۴	۷/۵	۷	۱۴/۳
هیپوگلیسمی	۲	۳/۸	۱	۳/۶
هیپوناترمی	۷	۱۱/۳	۳	۱۰/۷
هیرکالمی	۹	۱۷	۱	۳/۶
هیپرگلیسمی	۱۷	۳۲/۱	۸	۲۸.۶
تروموبوستیپنی	۲۵	۴۷.۱	۱۴	۵۰
سپتی سمی	۱	۱/۹	۰	.
اسیدوزمتابولیک	۲۵	۴۷/۱	۱۹	۶۷/۹
همولیز	۱	۱/۹	۰	.

جدول ۴: توزیع فراوانی بر حسب عوارض پس از تعویض خون به تفکیک ترم و پره ترم

		ترم		پره ترم		
درصد	فرافانی	درصد	فرافانی	درصد	فرافانی	
۱۴/۳	۴	۱۱/۱	۲	۲۰/۰	۲	بدون عارضه
۸۵/۷	۲۴	۸۸/۹	۱۶	۸۰/۰	۸	دارای عارضه
۱۰۰	۲۸	۱۰۰	۱۸	۱۰۰	۱۰	جمع

تا آن‌جا که در مطالعه‌ای توصیه شده در نوزادان بدحال ترانسفوزیون تا حد امکان تا زمان بهتر شدن وضعیت بیمار به تعویق افتاد (۱۶). در مطالعه‌ی دیگری اشاره شده که مراحل اولیه آنسفالوپاتی حاد ناشی از هیپریلیروینیمی با تعویض خون برگشت‌پذیر بوده ولی در صورت وجود علایم آنسفالوپاتی پیشرفت‌هه هنگام تعویض، با گذشت زمان سکل‌های دائمی و شدید کرنیکتروس را نشان داده‌اند (۱۳).

در مطالعه‌ی دیگری سپسیس‌های وابسته به کاتتر در نوزادان بررسی شده که عوامل در ارتباط با آن شامل وزن کم، کاتترهای سیلیکون و بودن کاتتر در محل بیش از ۱۲ روز و عدم استفاده از یدوپویدون به عنوان ضدغفعونی کننده بوده است (۱۷).

از ۵۳ نوزادی که در طی این مطالعه تعویض خون داشته‌اند، ۲۵ نفر به علت وجود عوارض مشابه قبل از انجام تعویض خون از مطالعه حذف شده و بررسی در مورد بقیه‌ی نوزادان صورت گرفته است.

شایع‌ترین عارضه در این مطالعه اسیدوز متابولیک بوده که در ۱۹ نوزاد، ۷۲ درصد نوزادان ترم و ۶۰ درصد پره ترم‌ها، گزارش شده است. در مطالعه‌ی محمد خالید و همکاران نیز اسیدوز متابولیک از عوارض شایع متعاقب تعویض خون بوده است که علت آن کهنه بودن فرآورده‌های خونی مورد استفاده بوده است. توصیه می‌شود در صورتی که عمر فرآورده خونی

بحث و نتیجه‌گیری

در حالی که با شروع زودتر فتوترایپی می‌توان انتظار داشت که ضرورت تعویض خون در طی سال‌های آینده، بیش از پیش رو به کاهش گذارد، مع‌هذا هنوز هم در مواردی ناگزیر از ترانسفوزیون با حجم بالا در نوزادان هستیم که علی‌رغم کاهش قابل توجه عوارض و به خصوص مرگ و میر، با توجه به آگاهی و آموزش‌های بیشتر و دقیق‌تر پزشکان و دستیارهای تخصصی کودکان و دقت و مراقبت‌های بیشتر پرستاری و بررسی‌های دقیق‌تر بانک خون، باز شاهد مواردی از عوارض ناشی از آن هستیم که نیاز به کنترل و پیش‌گیری و در نهایت درمان مناسب دارند. توصیه می‌شود تعویض خون توسط پرستنل تعلیم دیده و ماهر انجام شده و نوزاد در طی پروسه و بعد از آن با تأکید هر چه بیشتر، تحت مراقبت‌های دقیق از نظر علایم بالینی و آزمایشگاهی قرار گیرد.

مطالعات مختلف حاکی از این است که تعویض خون روش نسبتاً ایمن و با عوارض کم در درمان هیپریلیروینیمی غیرمستقیم نوزادی است. به علت تهاجمی بودن این روش درمانی و با توجه به آگاه‌سازی بیشتر والدین خوشبختانه هر سال شاهد موارد کمتری از تعویض خون، نسبت به سال‌های گذشته هستیم (۹،۱۰). عوارض تعویض خون در نوزادان پره ترم و بدحال شایع‌تر است و به خصوص در ارتباط با وضعیت ناپایدار نوزاد است تا پروسه تعویض خون (۱۱-۱۵)،

شده توسط محمد خالید، اشتاینر، دکتر اقبالیان، دکتر بدیعی و دکتر معموری گزارش شده است که علت آن سیتراته بودن خون مصرفی (CPD) و باندشدن سیترات با کلسیم یونیزه بیمار می‌باشد. فقدان هیپوکلسیمی در این مطالعه به علت تجویز وریدی کلسیم (۱سی سی به ازای هر ۱۰۰ سی سی فرآورده خونی) می‌باشد (۹،۱۰،۱۸-۲۰).

در مطالعات انجام شده توسط ویتز، سانپاوات و دکتر معموری میزان بروز عوارض در نوزادان پره ترم نسبت به ترم پیشتر بوده است (۱۲،۱۴-۲۰). ولی در این مطالعه در نوزادان ترم پیشتر بوده که احتمالاً به علت حذف موارد پیشتر پره ترم‌ها از مطالعه به علت وجود عوارض مشابه قبل از ترانسفوزیون بوده است و به هر حال توجیه این مسئله نیاز به بررسی در محدوده وسیع تر دارد.

به طور کلی میزان مرگ و میر به دنبال تعویض خون بسیار کاهش یافته و در نوزادان سالم کمتر از ۱ درصد است ولی با توجه به شیوع بالای عوارض، بهترین راه استفاده از آموزش عموم توسط وسایل ارتباط جمعی در جهت مراجعه زودتر بیماران مبتلا به ایکتر و استفاده از شرایط و وسایل و فرآورده‌های هر چه مناسب‌تر و تست‌های دقیق‌تر در این پروسه، در جهت کاهش این عوارض می‌باشد. همچنین کنترل و مراقبت‌های دقیق‌تر در حین انجام ترانسفوزیون و متعاقب آن توصیه می‌شود، از جمله تجویز پلاکت در صورت بروز ترومبوسیتوپنی قابل ملاحظه به دنبال تعویض خون و اصلاح PH فرآورده‌های خونی در صورتی که تازه نباشد، توسط بیکرینات تا حد ۷/۲ قبل از ترانسفوزیون، نیز تاکید بر کنترل مکرر عالیم حیاتی و انجام آزمایشات لازم در هنگام پروسه ضروری می‌باشد.

بیش از ۷-۵ روز باشد، PH آن کنترل و در صورت پایین بودن PH، بیکرینات جهت اصلاح آن تا حد ۷/۲ اضافه گردد (۹). در مطالعه‌ی ما نیز به علت در دسترس نبودن خون تازه، از فرآورده‌های با ماندگاری بالا استفاده شده است.

دومین عارضه‌ی شایع در این مطالعه ترومبوسیتوپنی بوده که در ۱۴ مورد (۵٪ موارد)، ۶۷ درصد نوزادان ترم و ۲۰ درصد پره ترم‌ها، گزارش شده است و همچنین میزان بروز عارضه ترومبوسیتوپنی بین نوزادان ترم و پره ترم اختلاف معنی‌داری وجود دارد و این عارضه در نوزادان ترم پیشتر یافت می‌شود. در مطالعه‌ی دکتر معموری، دکتر بدیعی، دکتر اقبالیان، اشتاینر نیز ترومبوسیتوپنی از شایع‌ترین عوارض بوده که علت آن احتمالاً ترانسفوزیون با حجم بالا و ترقیقی بوده است (۱۰،۱۸-۲۰).

عارضه‌ی بعدی ایجاد شده هیپرگلیسمی است که در ۸ مورد (۲۹٪ موارد) در این مطالعه وجود داشته است و احتمالاً به علت دکستروز موجود در CPD در فرآورده خونی می‌باشد. هیپرگلیسمی نیز در یک مورد در این مطالعه دیده شده که در مطالعه محمد خالید و ویتز نیز گزارش شده که علت آن ترقیقی و یا عدم دریافت کافی گلوکز بعد از تعویض خون است (۹،۱۲).

عارضه‌ی دیگر در این مطالعه هیپوناترمی بوده که در ۳ مورد (۱۳٪) مشاهده شده که اغلب ترقیقی است و میزان بروز آن بین نوزادان ترم و پره ترم اختلاف معنی‌دار آماری دارد و در نوزادان پره ترم پیشتر پیش می‌آید. در مطالعات ویتز و تامبسون نیز گزارش شده است (۱۲،۱۵).

عارضه‌ی بعدی هیپرکالمی بوده که در مطالعه‌ی ما در یک مورد گزارش شده، در مطالعه‌ای در ژاپن نیز فقط یک مورد مشاهده شده است (۱۱). علل ایجاد هیپرکالمی به دنبال تعویض خون شامل عمر فرآورده خونی، سرعت تجویز آن و کارکرد کلیه می‌باشد که در این مطالعه به علت کهنه بودن فرآورده‌ی خونی بوده است. هیپوکلسیمی در مطالعات انجام

کاربرد بالینی	یافته‌ی نوین
<p>با توجه به عوارض تعویض خون مانند ترومبوسیتوپنی و اسیدوز، کنترل شمارش پلاکت و انجام گازومتری پس از تعویض خون ضروری است تا با شناخت به موقع عوارض ناشی از تعویض خون، اصلاح آن‌ها را مد نظر قرار دهیم.</p>	<p>اسیدوز متابولیک و ترومبوسیتوپنی شایع‌ترین عوارض تعویض خون در نوزادان مبتلا به ایکتر بودند.</p>

References

- Piazza A, Stoll B. Digestive system disorders. In: Kilegman R, Jenson H, Behrman R, Stanton B, editors. Nelson Textbook of pediatrics. 18th ed. Philadelphia: Saunders; 2007.p.757-60
- Cashore W. Neonatal Hyperbilirubinemia. In: Crocetti M. Barone M. editors. Oski's Essential pediatrics. 2th ed. Philadelphia: LWW reprinted; 2004. P.99-100.
- Wong R, Desander G, Sibley E, Stevenson D. Neonatal jaundice and liver disease. In: Martin R, Fanaroff A, Walsh M, editors. Fanaroff and Martin's Neonatal prenatal Medicine: Disease of the fetus and infant. 8th ed. St Louis: Mosby; 2006. Vol. 2 p.1446-50.
- Robitaille N, Nuyt A, Panagopoulas A, Hume H, Exchange transfusion in the infant. In: Hillyer Ch, Strauss R, Luban N, editors. Handbook of pediatric transfusion medicine. 1th Ed. Amsterdam: Elsevier Academic press; 2004.p. 159-64.
- Madan A, Stevenson D, Macmohon J, Neonatal hyperbilirubinemia . In: Taeusch W, Ballard R, Gleason Ch, editors. Avroy's disease of the newborn. 8th ed. Philadelphia: Saunders; 2005. Vol.2 p. 1248-50.
- Pearson H, Roudolph C, Roudolph A, Blood and blood forming tissue. In: Rudolph C, Rudolph A, Hostetter M, Lister G, Siegel N, editors. Rudolph's pediatrics. 21th Ed. New York: McGraw-Hill Medical pub. Division; 2002.p.1579-82.
- Martin C, Cloherty J, Neonatal hyperbilirubinemia. In: Cloherty J, Eichenwald E, Stark A, editors. Williams & Wilkins 16th ed. Philadelphia: Lippincott ;2007.p.198.
- Roberts I, Halsey C. Hematological problems of the newborn. In: McIntosh N, Helms P, Symth R, Logan S, editors. Forfar & Arneil's textbook of pediatrics. 6th ed. New York: Churchill Livingston; 2003.p.282.
- Masood M, Afridi I, Rizwan M, Yaqoob M, Izhar T, Qureshi A. Complications and immediate clinical outcome of exchange transfusion in neonatal hyperbilirubinemia . Pak ped J 2005, MAR; 29(1): 3-8.
- Steiner LA, Bizzarro MJ, Ehrenkranz RA,Gallagher PG. A decline in the frequency of neonatal exchange transfusions and its effect on exchange- related morbidity and mortality. Pediatrics 2007 Jul; 120(1):27-32.
- Norihisa K, Rika N, Takai S, Naoki A, Satomi K, Sachiko Y, et al. A survey of exchange transfusion in the neonatal medical center of Toyohashi Municipal hospital. J East. 2003; 49(1):63-7.
- Weisz B, Belson A, Milbauer B, Reif S. Complications of exchange transfusion in term and preterm Newborns. Harefuash 1996 Feb;130(3): 170-173.

13. Salas A, Mazzi E. Exchange transfusion in infants with extreme hyperbilirubinemia. an experience from a developing country . Acta pediatr.2008 june; 97 (6):754-8
14. Sanpavat S, Exchange transfusion and its morbidity in ten-year period at king chulalong Korn hospital. J Med Assoc Thai. 2005 May; 88(5):588-92.
15. Thompson-Chagoyan OC, Rabiela Ol, Austria-Morales A, Solano-Priego Bl, Garcia-Vigil Jl, Diaz-Peyra Se. Morbidity-Mortality due to exchange transfusion in a general hospital. Bol Med Hosp infant Mex. 1992 Aug; 49(8):487-91.
16. Jackson Jc. Adverse events associated with exchange transfusion in healthy and ill newborn. Pediatrics. 1997 May; 99(5): E7.
17. Fernandez C, Angeles M, Casado J, Roqueta J, Concha A, Cambra F. Infectious complications of percutaneous central venous catheterization in pediatric patients. Intensive care Med. 2007 Janu; 33:466-76.
18. Badiee Z, Exchange transfusion in neonatal hyperbilirubinemia. Singapor Med J. 2007 May; 48(5) 421-3.
19. Eghbaliyan F. Study of complications of exchange transfusion in hyperbilirubinemic neonates in hospital. Hamedan Med J. 1386; 14(2):23-7.
20. Mamoori QA, Ahmadpoor M. Adverse events associated with exchange transfusion in high risk neonates in NICU Ghaem hospital over 5 years.Mashhad Med J 1379; 69(43):54-60.